

Davacı : MESAM (Türkiye Musiki Eseri Sahipleri Meslek Birliği)

Vekilleri : Av. Gamze POLAT, Av. Önder ÇINAR
Sıracevizler Cad. Esen Sok. Saruhan Plaza, No:6, K:6
Bomonti - Şişli / İSTANBUL

Davalı : Radyo ve Televizyon Üst Kurulu
Bilkent Plaza, B 2 Blok - Bilkent/ANKARA

Vekili : Av. Deniz ACAR - Aynı adreste

Davanın Özeti : 02.11.2011 tarih ve 28103 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan "Yayın Hizmeti Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" in 5/2., 6/1., 6/3. ve 6/4. maddelerinin; yeniden iletimin sadece medya hizmet sağlayıcıları tarafından yapılan bir işlem olarak nitelendirildiği, yeniden iletimin sadece medya hizmet sağlayıcısı kuruluşlar tarafından gerçekleştirilen bir işlem olmadığı, yönetmeliğin kanuna aykırı olarak düzenlendiği, milletlerarası antlaşmalara aykırı olduğu, konu ile ilgili yargı kararlarının bulunduğu ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Davacının taraf ehliyetinin bulunmadığı, davanın ehliyet yönünden reddedilmesi gerektiği, dava dilekçesinde öne sürülen iddiaların özel hukuk hükümlerine tabi olması gereken iddialar olduğu, davacı tarafın kısıtlama olarak telakki ettiği durumun mevcut düzenlemede yer almadığı, düzenlemelerin 6112 sayılı Kanun'a ve uluslararası antlaşmalara uygun olduğu belirtilerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Ali KESKİN'in Düşüncesi : Davanın reddine karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Mehmet KARAOĞLU'nun Düşüncesi : Dava; 02.11.2011 tarih ve 28103 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan "Yayın Hizmeti Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" in 5/2., 6/1., 6/3., ve 6/4. maddelerinin iptali istemiyle açılmıştır.

Davalı idarenin usule yönelik iddiaları yerinde görülmemiştir.

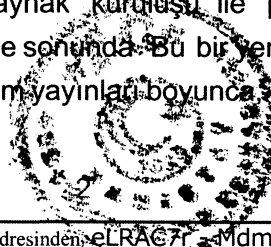
Dava konusu Yönetmeliğin dayanağı olan 6112 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkında Kanun'un 1. maddesinde, "Bu Kanun'un amacı; radyo, televizyon ve isteğe bağlı yayın hizmetlerinin düzenlenmesi ve denetlenmesi, ifade ve haber alma özgürlüğünün sağlanması, medya hizmet sağlayıcılarının idarî, malî ve teknik yapıları ve yükümlülükleri ile Radyo ve Televizyon Üst Kurulu'nun kuruluşu, teşkilâtı, görev, yetki ve sorumluluklarına ilişkin usul ve esasları belirlemektir." hükmü yer almış; 3/1 (f) maddesinde, "Editoryal sorumluluk: Programların içeriği ve seçimi ile radyo ve televizyon yayın hizmetlerinde bir yayın akış çizelgesi, isteğe bağlı yayın hizmetlerinde ise bir katalog içinde sunulmasına ilişkin düzenleme ve kontrol yetkisine sahip olmayı", 3/1 (ğ) maddesinde, "İletim: Yayın hizmetlerinin ilk olarak sağlanmasını", 3/1 (ı) maddesinde, "Medya hizmet sağlayıcı: Radyo, televizyon ve isteğe bağlı yayın hizmeti içeriğinin seçiminde editoryal sorumluluğu bulunan ve bu hizmetin düzenleme ve yayınlanma biçimine karar veren tüzel kişiyi", 3/1 (ii) maddesinde, "Yeniden iletim: Bir medya hizmet sağlayıcı tarafından sunulan yayın hizmetinin bütününün veya büyük bir bölümünün, kullanılan teknik araç ne olursa olsun alınmasını ve eş zamanlı

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2012/1
Karar No : 2016/2235

olarak değişiklik yapılmadan iletilmesini" ifade edeceği belirtilmiş; Kanun'un "Yeniden iletim" başlıklı 4. maddesinde de; "(1) Yayın hizmetlerinin alımı ve yeniden iletimi serbesttir. Yeniden iletim, ancak Türkiye Cumhuriyeti'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerin ilgili hükümleri çerçevesinde sınırlandırılabilir. (2) Bir medya hizmet sağlayıcı kuruluşun aynı yayın hizmetini uydu, kablo ve karasal gibi farklı ortamlardan değişiklik yapmaksızın eş zamanlı olarak iletmeye yeniden iletim olarak kabul edilmez. (3) 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu hükümleri saklı kalmak kaydıyla yeniden iletimin usul ve esasları Üst Kurulca yönetmelikle düzenlenir." hükmüne yer verilmiş bulunmaktadır.

Yukarıda anılan Yasa'nın 4. maddesinde atıfta bulunulan 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanun'un 43. maddesinde, "Radyo-televizyon kuruluşları, uydu ve kablolu yayın kuruluşları ile mevcut veya ileride bulunacak teknik imkânlardan yararlanarak yayın ve/veya iletim yapacak kuruluşlar, yayınlarında yararlanacakları opera, bale, tiyatro ve benzeri sahneye konmuş eserlerle ilgili olarak hak sahiplerinden önceden izin almak zorundadırlar." hükmüne yer verilip, 80/1(c) maddesinde de; "Radyo-televizyon kuruluşları bu Kanun'da öngörülen yükümlülüklerini yerine getirirler. Radyo-televizyon kuruluşları, gerçekleştirdikleri yayınlar üzerinde; (1) Yayınlarının tespit edilmesine, diğer yayın kuruluşlarınca eş zamanlı iletimine, gecikmeli iletimine, yeniden iletimine, uydu veya kablo ile dağıtımına izin verme veya yasaklama, (2) Özel kullanımlar hariç olmak üzere, yayınlarının herhangi bir teknik veya yöntemle, doğrudan veya dolaylı bir şekilde çoğaltılmasına ve dağıtımına izin verme veya yasaklama, (3) Yayınlarının umuma açık mahallerde iletiminin sağlanmasına izin verme veya yasaklama, (4) Tespit edilmiş yayınlarının, gerçek kişilerin seçtikleri yer ve zamanda yayınlarına ulaşılmasını sağlamak suretiyle umuma iletimine izin verme, (5) Haberleşme uyduları üzerindeki veya kendilerine yöneltilmiş olan yayın sinyallerinin diğer bir yayın kuruluşu veya kablo operatörü veya diğer üçüncü kişiler tarafından umuma iletilmesi ve şifreli yayınlarının çözülmesine ilişkin izin verme veya yasaklama, hususlarında münhasıran hak sahibidirler." hükmü yer almıştır.

Dava konusu Yönetmeliğin iptali istenilen 5/(2) maddesinde, "Yeniden iletilen yayın hizmeti içeriğinin Kanuna uygunluğundan yeniden iletim yapan medya hizmet sağlayıcı sorumludur." düzenlemesi, 6. maddesinin 1., 3. ve 4. fıkralarında da "5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu hükümleri saklı kalmak kaydıyla, yeniden iletim yapacak olan medya hizmet sağlayıcıların, yeniden iletim konusu yayınların kaynak kuruluşları ile yazılı sözleşme yapması ve sözleşmenin Üst Kurulca talep edildiğinde ibraz edilmesi zorunludur.", "Yeniden iletimi yapılacak yayın hizmeti, bütünlüğü ve uyumu bozulmadan iletilir. Televizyon yayın hizmeti veren medya hizmet sağlayıcıları yeniden iletimini yapacakları yayın hizmeti üzerinde, alt yazı ve benzeri teknikler kullanarak yayın hizmeti ile ilgili herhangi bir yorum yapamazlar. Anında ve birebir tercüme yorum sayılmaz.", "Medya hizmet sağlayıcılar, yeniden iletim yapılacak yayın hizmetinin başında yayınların kaynak kuruluşu ile programın ismini belirtir, ayrıca radyolarda sesli olarak yayının başında ve sonunda "Bu bir yeniden iletimdir." ifadesini yayınlar. Televizyon yayın hizmetinde yeniden iletim yayınları boyunca yayınların kaynak kuruluş logosu

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2012/1
Karar No : 2016/2235

ve kendi logosu ile "Arial Black" yazı tipinde, "Normal" yazı stilinde ve en az 15 piksel (veya görüntü yüksekliğinin % 5'i) büyüklüğünde, siyah fon üzerine beyaz veya beyaz fon üzerine siyah renkli, şeffaf olmayan ve hareketsiz "Yeniden İletim" ibaresini ekranda bulundurur." düzenlemeleri getirilmiştir.

Dava konusu edilen yönetmelik maddeleri ile getirilen düzenlemelerin, medya hizmet sağlayıcılarının uyması gereken yayın hizmeti usul ve esaslarını belirlemek amacıyla getirildiği, 6112 sayılı Kanun'un 4. maddesinde belirtilen "yeniden iletim"in uygulanmasına ilişkin açıklayıcı hükümler içerdiği ve dayanağı Kanun hükümlerini uygun olarak tesis edildiği, iptali istenilen düzenlemelerde, Türkiye'nin de taraf olduğu ve 01.05.1994 tarih ve 4117 sayılı Kanunla yürürlüğe giren Avrupa Sınır Ötesi Televizyon Sözleşmesi ve Uluslararası Direktiflerde ve Avrupa Toplulukları Resmî Gazetesi'nde 06.10.1993 tarih ve L248/15 sayısı ile yayımlanan uydu yayınları ve kablo ile yeniden iletme uygulanan telif hakları ve telif haklarına ilişkin belirli kuralların koordinasyonu hakkında 27 Eylül 1993 tarihli Avrupa Konseyi 93-98/AET sayılı Direktifinde belirtilen ilke ve kurallara ve konu ile ilgili diğer düzenlemelere aykırı herhangi bir yönünün tespit edilmediği, dava konusu düzenlemelerin anılan kamu hizmetinin gereklerine ve Kanun hükümlerine uygun bulunduğu anlaşılmaktadır.

Davacının diğer iddiaları ise dava konusu işlemi kusurlandırıcı mahiyette görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle davanın reddine karar verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

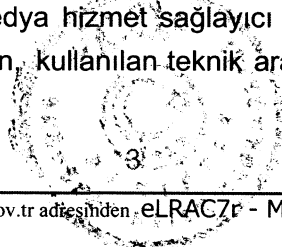
TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce duruşma için taraflara önceden bildirilmiş bulunan 07.06.2016 tarihinde, davacı vekili Av. Gamze Polat'ın ve davalı idare vekili Av. Deniz Acar'ın geldikleri, Danıştay Savcısı'nın hazır olduğu görülmekle, açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun olarak söz verilerek dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan sonra taraflara son kez söz verilip, duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenip, gereği görüldü:

Dava, 02.11.2011 tarih ve 28103 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan "Yayın Hizmeti Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" in 5/2., 6/1., 6/3. ve 6/4. maddelerinin iptali istemiyle açılmıştır.

Davalı idarenin usule ilişkin iddiaları yerinde görülmemiştir.

Dava konusu Yönetmelik maddelerinin dayanağı olan 6112 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkında Kanun'un 1. maddesinde, Kanun'un amacının; radyo, televizyon ve isteğe bağlı yayın hizmetlerinin düzenlenmesi ve denetlenmesi, ifade ve haber alma özgürlüğünün sağlanması, **medya hizmet sağlayıcılarının idarî, malî ve teknik yapıları ve yükümlülükleri** ile Radyo ve Televizyon Üst Kurulu'nun kuruluşu, teşkilâtı, görev, yetki ve sorumluluklarına ilişkin usul ve esaslarının belirlenmesi ifade edilmiş, 3. maddesinde, yeniden iletimin, bir medya hizmet sağlayıcı tarafından sunulan yayın hizmetinin bütününe veya büyük bir bölümünün, kullanılan teknik araç ne olursa olsun alınmasını ve eş

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2012/1
Karar No : 2016/2235

zamanlı olarak değişiklik yapılmadan iletilmesi şeklinde tanımlanmış, 4. maddesinde, yayın hizmetlerinin alımı ve yeniden iletiminin serbest olduğu, yeniden iletimin, ancak Türkiye Cumhuriyetinin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerin ilgili hükümleri çerçevesinde sınırlandırılabilmesi, bir medya hizmet sağlayıcı kuruluşun aynı yayın hizmetini uydu, kablo ve karasal gibi farklı ortamlardan değişiklik yapmaksızın eş zamanlı olarak iletilmesinin yeniden iletim olarak kabul edilemeyeceği, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu hükümleri saklı kalmak kaydıyla yeniden iletimin usul ve esaslarının Üst Kurulca yönetmelikle düzenleneceği, 6.maddesinin dördüncü fıkrasında ise, medya hizmet sağlayıcıların, ticarî iletişim ile üçüncü şahıslar tarafından üretilenler de dâhil olmak üzere, yayınlanan tüm yayın hizmetlerinin içeriğinden ve sunumundan sorumlu olduğu kurala bağlanmıştır.

6112 sayılı Kanun'un 4. maddesi ile atıfta bulunulan 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 43. maddesinde, "Radyo-televizyon kuruluşları, uydu ve kablolu yayın kuruluşları ile mevcut veya ileride bulunacak teknik imkânlardan yararlanarak yayın ve/veya iletim yapacak kuruluşlar, yayınlarında yararlanacakları opera, bale, tiyatro ve benzeri sahneye konmuş eserlerle ilgili olarak hak sahiplerinden önceden izin almak zorundadırlar.", 80/1(c) maddesinde ise "Radyo-televizyon kuruluşları bu Kanun'da öngörülen yükümlülüklerini yerine getirirler. Radyo-televizyon kuruluşları, gerçekleştirdikleri yayınlar üzerinde; (1) Yayınlarının tespit edilmesine, diğer yayın kuruluşlarınca eş zamanlı iletimine, gecikmeli iletimine, yeniden iletimine, uydu veya kablo ile dağıtımına izin verme veya yasaklama, (2) Özel kullanımlar hariç olmak üzere, yayınlarının herhangi bir teknik veya yöntemle, doğrudan veya dolaylı bir şekilde çoğaltılmasına ve dağıtımına izin verme veya yasaklama, (3) Yayınlarının umuma açık mahallerde iletiminin sağlanmasına izin verme veya yasaklama, (4) Tespit edilmiş yayınlarının, gerçek kişilerin seçtikleri yer ve zamanda yayınlarına ulaşılmasını sağlamak suretiyle umuma iletimine izin verme, (5) Haberleşme uyduları üzerindeki veya kendilerine yöneltilmiş olan yayın sinyallerinin diğer bir yayın kuruluşu veya kablo operatörü veya diğer üçüncü kişiler tarafından umuma iletilmesi ve şifreli yayınlarının çözülmesine ilişkin izin verme veya yasaklama, hususlarında münhasıran hak sahibidirler." kuralına yer verilmiştir.

02.11.2011 tarih ve 28103 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan "Yayın Hizmeti Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik'in dava konusu 5. maddesinin ikinci fıkrasında, "Yeniden iletilen yayın hizmeti içeriğinin Kanuna uygunluğundan yeniden iletim yapan medya hizmet sağlayıcı sorumludur.", 6.maddesinin birinci fıkrasında, "5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu hükümleri saklı kalmak kaydıyla, yeniden iletim yapacak olan medya hizmet sağlayıcıların, yeniden iletim konusu yayınların kaynak kuruluşları ile yazılı sözleşme yapması ve sözleşmenin Üst Kurulca talep edildiğinde ibraz edilmesi zorunludur.", üçüncü fıkrasında, "Yeniden iletimi yapılacak yayın hizmeti, bütünlüğü ve uyumu bozulmadan iletilir. Televizyon yayın hizmeti veren medya hizmet sağlayıcıları yeniden iletimini yapacakları yayın hizmeti üzerinde, alt yazı ve benzeri teknikler kullanarak yayın hizmeti ile ilgili herhangi bir yorum yapamazlar. Anında ve birebir tercüme yorum sayılmaz.", dördüncü fıkrasında ise, "Medya hizmet sağlayıcılar, yeniden iletimi yapılacak yayın hizmetinin başında yayınların kaynak

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2012/1
Karar No : 2016/2235

kuruluşu ile programın ismini belirtir, ayrıca radyolarda sesli olarak yayının başında ve sonunda "Bu bir yeniden iletimdir." ifadesini yayınlar. Televizyon yayın hizmetinde yeniden iletim yayınları boyunca, yayınların kaynak kuruluş logosu ve kendi logosu ile "Arial Black" yazı tipinde, "Normal" yazı stilinde ve en az 15 piksel (veya görüntü yüksekliğinin % .5'i) büyüklüğünde, siyah fon üzerine beyaz veya beyaz fon üzerine siyah renkli, şeffaf olmayan ve hareketsiz "Yeniden İletim" ibaresini ekranda bulundurur." kuralı yer almıştır.

Aktarılan hükümlerin değerlendirilmesinden, 6112 sayılı Kanun'un amacının, medya hizmet sağlayıcılarının idarî, malî ve teknik yapıları ve yükümlülüklerine ilişkin usul ve esasların belirlenmesi olduğu, medya hizmet sağlayıcıların, yayınlanan tüm yayın hizmetlerinin içeriğinden ve sunumundan sorumlu olduğunun düzenlendiği, dava konusu Yönetmelik maddeleriyle de medya hizmet sağlayıcılarının yeniden iletimine ilişkin usul ve esasların belirlendiği, ayrıca 6112 sayılı Kanun'da ve dava konusu Yönetmelik'te 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu hükümlerinin saklı tutulduğunun açıkça belirtildiği anlaşılmaktadır.

Bu durumda, davacı tarafından ileri sürülen iddiaların 5846 sayılı Kanun kapsamında yer aldığı, 6112 sayılı Kanun'da ise, medya hizmet sağlayıcılarının sorumlulukları ile yükümlülüklerinin düzenlendiği, iptali istenen yönetmelik maddelerinde Kanun'un 4.maddesinde hüküm altına alınan "yeniden iletim"in uygulanmasına yönelik düzenlemelere yer verildiği, yeniden iletim yoluyla, bir yayın hizmetinin sunulmasının söz konusu olduğu, yeniden iletimin yine bir medya hizmet sağlayıcı tarafından yapılacağına Kanun'da düzenlendiği, Yönetmelikte yer alan "medya hizmet sağlayıcı" ibaresinin, 6112 sayılı Kanunla getirilen, hukuksal olarak yayın hizmetini sürdüren kuruluşların tümünü kapsadığı, dava konusu düzenlemelerin dayanağı Kanun hükümlerine uygun olarak tesis edildiği anlaşıldığından dava konusu düzenlemelerde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle; davanın **REDDİNE**, ayrıntısı aşağıda gösterilen toplam 248,10-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 3.000-TL vekâlet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, posta gideri avansından artan tutarın kararın kesinleşmesinden sonra davacıya iadesine, kararın tebliğ tarihini izleyen 30 (otuz) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 07.06.2016 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	Ahmet	Zeki	Dr. Hasan	Fatih Mehmet
ÖZGÜR	EĞERCİ	YİĞİT	GÜL	ALKIŞ

Yargılama Giderleri :
Toplam Harç : 157,10-TL
Posta Gideri : 91,00-TL
Toplam : 248,10-TL

